

van mens tot mens

MEN

Humanitas

- **Speelgoedactie** Humanitas in Siddeburen
- **Vrijwilligers** op cursus
- **Onvermoeibaar Alkmaar** boordevol energie

Nalaten is iets heel anders dan nalatigheid

Bij een overlijden moet er snel heel veel geregeld worden. Dat gaat veel gemakkelijker als u zelf al maatregelen heeft genomen. Maar veel mensen vinden het moeilijk of onaangenaam om zulke maatregelen te treffen.

Het Steunfonds Humanisme heeft betrouwbare, ervaren mensen die u kunnen helpen. Als uw executeurtestamentair bespreken ze met u hoe uw laatste wil er uit moet komen te zien. En uiteindelijk dragen ze ook nog zorg voor punctuele uitvoering.

Het Steunfonds Humanisme is opgericht door het Humanistisch Verbond. Het Humanistisch Verbond strijdt voor een humane, tolerante samenleving. Vraag gerust meer informatie, telefonisch op nummer (020) 521 90 00 of met de onderstaande bon.

STEUNFONDS
Humanisme

JA ik wil meer informatie over een executeur-testamentair van het Steunfonds Humanisme.

naam _____ v / m

adres _____

pc / plaats _____

telefoon _____

Stuur deze bon in een envelop zonder postzegel naar:
Steunfonds Humanisme, Antwoordnummer 10938,
1000 RA Amsterdam

M

Vrijwilliger zijn bij Humanitas kan van alles inhouden. Van één keer per jaar de boekhouding doen voor een plaatselijke afdeling tot elke week iemand bezoeken die

zijn huis niet meer uit kan.

Een aantal vrijwilligers van Humanitas heeft zijn verhaal opgeschreven. Die belevenissen geven een indruk van het werk dat in meer dan tachtig afdelingen door tienduizend vrijwilligers in 500 projecten wordt verricht. Deze

ervaringen zijn voorzien

van illustraties en gebundeld in het boekje

'Dagboek van een vrijwilliger'.

De dagboeken zijn eerder verschenen in Van Mens Tot Mens.

U kunt de bundel dagboeken

bestellen bij Humanitas.

Voor meer inlichtingen:

Afdeling Communicatie,

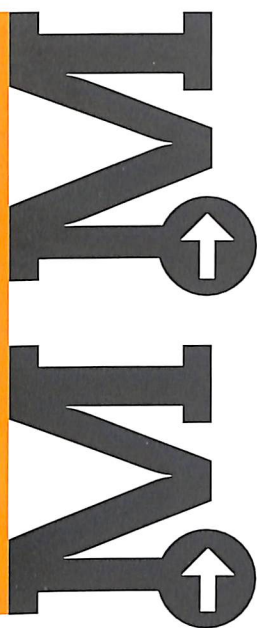
telefoon 020 · 523 1100

Dagboek van een vrijwilliger

Humanitas

4 Humanitas Nieuws

Drempelproject Hilversum valt in de prijzen

6 Prettig vertrouwd onder elkaar

Ontmoetingsdag jonge autisten

8 Ik viel met mijn neus in de boter

Interview superbestuurder Gerrit Eveleens

10 Getraind op pad

Humanitas biedt vrijwilligers cursussen

12 Dagboek van een vrijwilliger

Harma Rijkers, speelgoedactie

13 Afdeling Alkmaar

Oude afdeling nog boordevol energie

14 Organisatie

Nieuws voor kader en bestuurders van Humanitas

15 Werkstichting

Gastouderopvang van Kinderopvang Humanitas

16 Vragen

Mr. Ton van den Brink geeft antwoord op vragen

17 Mening

Zorgpremie of zorgplicht?

18 Agenda

Welbehagen

Elk jaar vergeten mijn man en ik om op tijd onze kerstinkopen te doen. Pas op het laatste moment gaan wij gewapend met boodschappenlijstjes naar de winkel. Zo gaat het bij veel mensen, heb ik gemerkt. De dagen vlak voor kerst zijn de straten en de winkels bomvol. Ook bij kerst is de voorpret heel erg leuk. Al die sfeervolle muziek, versiering, lichtjes en lekkere hapjes. Nog even flink onder de mensen om je vervolgens af te zonderen met familie en soms vrienden. Vreemd eigenlijk, want kerst staat te boek als het feest waarin wij juist aandacht hebben voor onze medemensen. Wij zingen over vrede op aarde en de media dragen onvermoeibaar de kerstgedachte uit. Elk jaar toont de televisie weer een verfilming van het verhaal over Ebenezer Scrooge, de rijke maar eenzame vrek die ontdekt hoe heilzaam het is om geluk te delen. Wat is het dan toch raar om op eerste kerstdag de deur achter je dicht te trekken en je af te zonderen. Moet je je geluk niet delen met eenzamen die het minder getroffen hebben? Er is echter niets op tegen om een paar dagen te genieten van wat je om je heen hebt.

Foto: Henk Thomas

Kleine eilanden van rust en geluk in een wereld waarin je voortdurend herinnerd wordt aan je dagelijkse plichten en verantwoordelijkheden. Op zulke dagen beseft ik altijd weer hoezeer ik het heb getroffen. Dan voel ik mij opnieuw geïnspireerd om mijn steentje bij te dragen aan het welbehagen van anderen. Want beseffen hoe goed je het hebt, leert je ook dat geluk een voorrecht is dat niemand onthouden mag worden. Geluk delen is geen kerstgedachte, het is onze dagelijkse plicht.

Ineke van der Wel
Voorzitter Humanitas

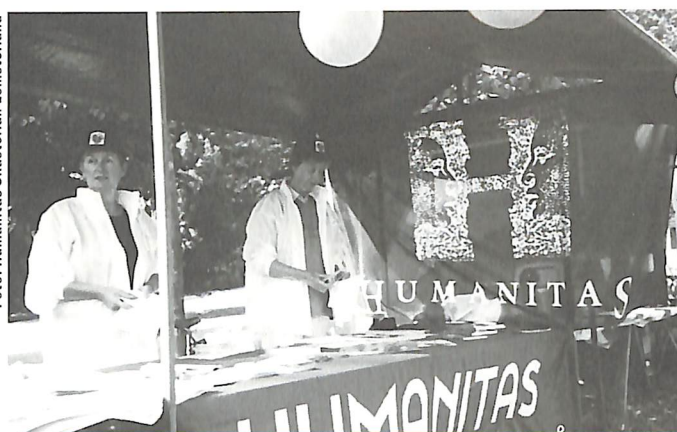
Jaargang 48 december 2000 nr. 9

Van Mens Tot Mens
is het tijdschrift van Humanitas,
vereniging voor maatschappelijke dienst-
verlening en samenlevingsopbouw.

Humanitas

Foto: Humanitas Skasterlân-Lemsterland

Skaster Treffen

Je zal maar geluk hebben: je zet op een herfstdag een kraampje op en het blijft de hele dag mooi weer. Dit overkwam de vrijwilligers van de afdeling Skasterlân-Lemsterland. Eind september vond in Joure het Skaster Treffen plaats, een plaatselijk evenement waarbij honderd verenigingen zich presenteren in stands en kraampjes. Ook de plaatselijke afdeling van Humanitas was van de partij. Vrijwilligers grepen de gelegenheid aan om de naamsbekendheid van Humanitas een extra duw te geven. Honderden folders zijn uitgereikt en de vrijwilligers waren de hele dag bezig om informatie te verstrekken aan nieuwsgierige passanten. Het mooie weer droeg er aan bij dat zij aan het einde van de dag een goed gevoel aan hun inspanningen hadden overgehouden.

■ Vrijwilligers van de afdeling Skasterlân-Lemsterland laten zich van hun beste kant zien in Joure.

Bowlen en disco in Oldambt

De afdeling Oldambt (Gr) gaat samen met de plaatselijke Sociaal Pedagogische Dienst (SPD) een Vriendschapskring oprichten voor mensen met een verstandelijke handicap. De bedoeling is dat deze mensen samen leuke dingen gaan organiseren. Dat kan variëren van een avondje bowlen tot van een disco-avond. Het gaat om een groep van 18 tot 80 jaar, die zelf beslist wat leuk is. Een deel van de mensen woont nog thuis, anderen wonen zelfstandig of in een instelling. Een Vriendschapskring is voor hen een goede gelegenheid om sociale contacten aan te gaan. Daar hebben zij in het dagelijkse leven de nodige moeite mee. Humanitas zoekt zes vrijwilligers voor dit project. Hun belangrijkste taak is om de deelnemers aan de Vriendschapskring te helpen hun ideeën uit te voeren.

Inloophmiddagen jongeren

De afdeling Emmen van Humanitas organiseert de komende maanden een aantal inloophmiddagen voor jongeren tussen 15 en 25 jaar van wie een familielid of vriend is gestorven. Op deze middagen kunnen de jongeren in contact komen met lotgenoten. Zij hebben doorgaans veel problemen met het verwerken van de dood van een naaste,

waardoor spontane vrolijkheid verdwijnt. De komende inloophmiddagen zijn op 16 december en 14 januari in het pand van Humanitas aan de Weerdingerstraat 221.

Lotgenotengroepen ouders

In Groningen en Drenthe is Humanitas begonnen met het organiseren van lotgenotengroepen voor ouders van wie een kind seksueel is misbruikt. Een dergelijk initiatief was eerder al georganiseerd in Friesland. Niet alleen de kinderen lijden na seksueel misbruik, ook ouders ervaren ontwrichte gevoelens en emoties. In de lotgenotengroepen praten ouders onder deskundige begeleiding met elkaar over hun emoties. Wederzijdse herkenning en uitwisseling van gevoelens kan helpen om het leed te verwerken. De steun en kracht die lotgenoten elkaar bieden, maakt de ingrijpende gebeurtenis draaglijker. Een lotgenotengroep van ouders van seksueel misbruikte kinderen bestaat uit maximaal acht deelnemers. De groep komt acht keer bij elkaar. De eerste twee bijeenkomsten vinden wekelijks plaats, de overige om de twee weken. Een bijeenkomst duurt ongeveer twee uur. Voorwaarde voor deelname is dat beide ouders zich inschrijven, uitgezonderd natuurlijk de éénoudergezinnen. Meer informatie: Humanitas district Noord (Willem de Vries), telefoon 050 · 312 0633.

Wethouder doet graag vrijwilligerswerk

Wethouder Kuijper van Rotterdam beoefde tijdens een vrijwilligersdag van Home-Start Rotterdam dat zij ooit vrijwilliger voor deze activiteit zou worden. Maar, voegde zij er aan toe, dan zou zij het eerst minder druk moeten krijgen. Home-Start is een door Humanitas uitgevoerde activiteit waarbij ervaren vrijwilligers opvoedingsondersteuning bieden aan gezinnen met jonge kinderen. De helpende hand van de wethouder komt als geroepen. Home-Start Rotterdam is een doorslaand succes. De vraag naar deze vorm van vrijwilligerswerk is groot en er zijn dus veel vrijwilligers nodig. Home-Start is met 35 vestigingen door het hele land één van de snelst groeiende activiteiten van Humanitas. Vijf deelgemeenten van de havenstad zullen in de nabije toekomst ook een begin maken met Home-Start. Daarmee zal Rotterdam koploper worden in Nederland in het aanbieden van deze bijzondere vorm van opvoedingsondersteuning, die als thema heeft *help mij het zelf te doen*.

Alliantie Humanitas tegen armoede

Humanitas heeft zich aangesloten bij de Alliantie voor sociale rechtvaardigheid, een verbond van dertig organisaties. Gezamenlijk komen zij in actie tegen de stijgende armoede in Nederland. Bij de Alliantie zijn behalve Humanitas ook het Humanistisch Verbond, vakcentrale FNV, de Raad van Kerken en een aantal provinciale groeperingen aangesloten. Hoe is het mogelijk,

Drempelproject Hilversum onderscheiden

Het Drempelproject van de afdeling 't Gooi van Humanitas mag zich verheugen in het Lokaal Compliment 2000. Deze onderscheiding is een initiatief van de Vrijwilligers Centrale Hilversum en de plaatselijke Rabobank. De prijs is ingesteld om de maatschappij bewust te maken van de onmisbare waarde van vrijwilligers. Vrijwilligerswerk is eigenlijk 'lokaal kapitaal', volgens de initiatiefnemers. Het Drempelproject krijgt een geldbedrag van 8500 gulden. Humanitas helpt in dit project ouders die verhuizen van een zelfstandige woning naar een verzorgingshuis. Voor veel ouders is dat een stap waar zij grote moeite mee hebben, die draaglijker wordt als zij daarbij ondersteuning krijgen. De jury noemde het Drempelproject weliswaar kleinschalig, maar ook zeer waardevol. Men hoopt dat de prijs een stimulans is om het initiatief verder uit te bouwen.

Vaderlijke ervaringen te boek

Iedere ouder wil graag dat zijn kind goed terecht komt. Vooral als het kind verstandelijk gehandicapt en autistisch is. De vader van Geke de Vries heeft zijn ervaringen bij de zoektocht naar zorg op maat dichtbij huis beschreven in een boek. De moeilijke gang die veel ouders moeten maken om een acceptabele woonplaats te vinden voor hun kind, roept vaak het gevoel op alleen te staan hierin. Met steun van Humanitas is De Vries bezig om woongelegenheid voor zijn en andermans kinderen te realiseren in de regio. Zijn boek beoogt steun en herkenning in dit proces naar uiteindelijk succes. *Gisteren is ze weggegaan* kost 25 gulden (incl 5 gulden porto) en is te bestellen bij dhr. L. de Vries, telefoon 0521 · 514775.

zo vraagt de Alliantie zich af, dat in een tijd van stijgende welvaart de armoede toeneemt. Het aantal huishoudens met een inkomen onder of op het sociaal minimum is gestegen van 606.000 in 1990 tot 672.000 in 1998. Gepleit wordt voor een onderzoek naar de oorzaken van armoede.

Vriendschapskring Hoozeveen

Humanitas in Hoozeveen en omstreken start binnenkort een Vriendschapskring voor jongeren met een aan autisme verwante gedragsstoornis. De afdeling Zuidwest-Drenthe werkt daarbij samen met de plaatselijke Riagg, die de jongeren begeleidt. De bedoeling is om één keer in de twee weken een avond te organiseren voor de jongeren die zij gezellig samen kunnen doorbrengen. Zij kunnen bijvoorbeeld uit eten gaan of een video kijken. Veel van de jongeren lijden aan een gebrek aan vrienden. Vaak wordt gedacht dat zij

Telefonische hulpdienst trekt vrouwen

Vooraf vrouwen doen een beroep op telefonische hulpdiensten. Dit blijkt uit onderzoek in Deventer, Zwolle en Hengelo. De ouderentelefoon, een initiatief waaraan Humanitas Hengelo meedoet, was bij het onderzoek betrokken. De ouderentelefoon werd 502 keer gebeld. De ouderentelefoon, waarvan de telefoencirkel van Humanitas een onderdeel vormt, biedt een luisterend oor voor veel mensen die anders in een sociaal isolement terecht zouden komen.

niet veel behoefte hebben aan sociale contacten. In tegenstelling tot autisten zijn de desbetreffende jongeren heel druk. Juist omdat zij de nodige sociale vaardigheden ontberen, missen zij het vermogen om relaties te leggen, waardoor zij dikwijls eenzaam zijn. 'Wij zijn door de Riagg benaderd voor het opzetten van dit project omdat men wist dat wij werken met vrijwilligers', vertelt bestuurslid Jannie Mulder van de afdeling Zuidwest-Drenthe. 'Men heeft zelf niet voldoende menskracht om een Vriendenkring voor de jongeren te organiseren. Eigenlijk zonde dat zo'n professionele instelling daar niet aan toe komt. Humanitas ziet het organiseren van een Vriendschapskring door vrijwilligers als iets dat op haar weg ligt. Wij zijn nu bezig met het werven van vrijwilligers, onder andere door het ophangen van posters. In januari zijn wij van plan om te starten met dit project.'

■ **Mevrouw Schapink wordt door een vrijwilliger van het Drempelproject van Humanitas ondersteund bij de verhuizing naar het verzorgingshuis in Hilversum.**

■ **Kinderopvang Humanitas zoekt in Zaltbommel een gastgezin dat tegen vergoeding een baby van elf maanden wil opvangen op wisselende tijden. Meer informatie: Humanitas, telefoon 024 · 345 1160.**

■ **In Waalwijk en omgeving is de plaatselijke afdeling van Humanitas op zoek naar vrijwilligers voor het project Gesprekken van Mens tot Mens. Vrijwilligers van een jaar of 30 zullen mensen met problemen proberen te helpen via een serie gesprekken. Meer informatie: Humanitas, telefoon 0610 · 173878.**

■ **In Zwijndrecht zoekt de plaatselijke afdeling vrijwilligers voor een te starten project Home-Start. Het gaat om ouders die vanuit hun ervaring als opvoeders andere ouders met jonge kinderen willen ondersteunen. Meer informatie: Gerda van Ginniken, telefoon 078 · 6208988.**

■ **De afdeling Zuidwest-Drenthe zoekt in Hoozeveen en omstreken vrijwilligers die bij de Vriendschapskring voor jongeren die lijden aan een aan autisme verwante gedragsstoornis willen helpen. Deze kring komt eens in de veertien dagen bij elkaar voor een gezellig avondje. Meer informatie: Jannie Mulder, telefoon 0528 · 274535.**

■ **De vrijwillige thuiszorg Humanitas Kop van Noord-Holland zoekt vrijwilligers in Callantsoog, Schagen en Middenmeer voor de begeleiding van verschillende hulpvragers. Meer informatie: K. Hofland of N. Moerkerken, telefoon 0223 · 617 422.**

■ **De afdeling 't Gooi zoekt in Hilversum en omgeving vrijwilligers die willen helpen met het project Huisbezoek bij rouw. Kandidaten hebben zelf ervaring met de verwerking van een rouwproces. Meer informatie: Korry Rutgers, telefoon 035 · 531 5520 of Yolanda Bruna, telefoon 0294 · 251 688.**

■ **De afdeling Rhenen/Roozendaal van Humanitas zoekt een nieuwe voorzitter die Tine Kaiser wil opvolgen. Meer informatie: Henk Aarens, telefoon 026 · 363 4932.**

■ **De afdeling Zoetermeer zoekt vrijwilligers voor het nieuwe project Vrijwillig Huisbezoek. Kandidaten moeten goed kunnen luisteren naar persoonlijke verhalen van cliënten. Meer informatie: Humanitas Zoetermeer, telefoon 079 · 3316263.**

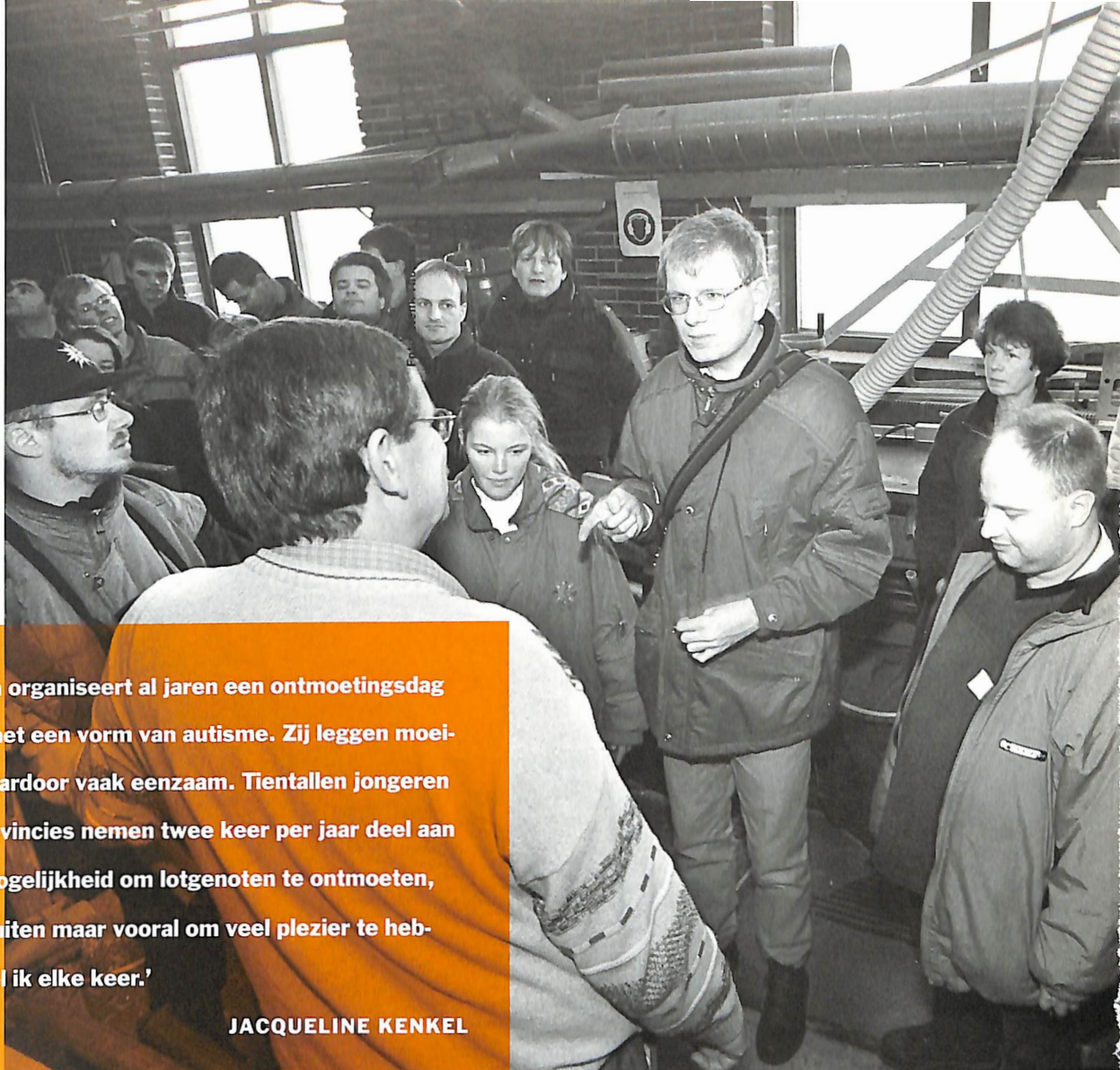
■ **In Bussum zoekt de Stichting Alleenstaande Minderjarige Asielzoekers Humanitas gastouders voor jonge vluchtelingen. Meer informatie via e-mail: vc@bussum.welzijn-gooi.nl.**

■ **De afdeling Oldambt zoekt vrijwilligers voor een op te zetten Vriendschapskring voor mensen met een verstandelijke handicap. Meer informatie: Humanitas Oldambt, telefoon 0597 · 531 835.**

Foto: Henk Thomas

■ Onverdeelde aandacht op de werf.

Humanitas Groningen organiseert al jaren een ontmoetingsdag voor jonge mensen met een vorm van autisme. Zij leggen moeilijk relaties en zijn daardoor vaak eenzaam. Tientallen jongeren uit de noordelijke provincies nemen twee keer per jaar deel aan de dag. Een goede mogelijkheid om lotgenoten te ontmoeten, vriendschappen te sluiten maar vooral om veel plezier te hebben. 'Deze mop vertel ik elke keer.'

JACQUELINE KENKEL

ONTMOETINGSdag JONGEREN MET

Prettig vertrouwd

ASTRID IS EEN ENTHOUSIASTE deelnemer aan de ontmoetingsdag van Humanitas voor jongeren met autisme. Haar familie en zijzelf weten nog niet zo lang dat ze autistisch is. Veel mensen met autisme hebben op veel gebieden een normale of bovengemiddelde intelligentie. Pas wanneer ze opgroeien blijkt dat de emotionele en sociale ontwikkeling anders verloopt dan bij leeftijdsgenoten. Autisme blijkt bij Astrid soms te leiden tot eenzaamheid. 'Ik werk in een winkel', vertelt zij. 'Daar kom ik veel mensen tegen. Ik kan best een praatje

'Je snapt elkaar beter want iedereen is hier autist'

maken, daar ben ik wel goed in. Maar ik vind het moeilijk om het contact aan te houden. Ik heb eigenlijk niet zoveel vrienden. Daarom ben ik zo blij dat deze dag voor ons georganiseerd wordt.'

Voor Astrid is het belangrijk om andere jongeren te ontmoeten. Ze heeft, zo vertelt ze, met iedereen leuk contact. Echte vrienden heeft ze nog niet gemaakt, al is ze ook deelnemer van de vriendschapskring voor mensen met autisme, een andere activiteit van Humanitas. Maar ze geniet met volle teugen van de ontmoetingsdagen. Astrid vindt het vooral prettig dat ze steeds dezelfde gezichten ziet.

'Wij doen interessante dingen', zegt Astrid. 'Een museum bezoeken of een excursie maken. Ik ken al veel mensen, omdat steeds hetzelfde groepje meedoet.'

Botenwerf

De ontmoetingsdag is goed voorbereid en het programma is al een tijd van tevoren bekend gemaakt. Vrijwilligster Maaïke weet dat de deelnemers niet van verrassingen houden. 'Juist de herkenning en de voorspelbaarheid zijn heel belangrijk voor mensen die een vorm van autisme hebben. Mensen met autisme kunnen erg van streek raken wanneer de zaken niet lopen zoals zij verwachten. 'Een paar jaar geleden hadden we in de uitnodiging niet de bestemming beschreven, maar bij het programma alleen 'verrassing' ingevuld. Maar een verrassing is voor veel mensen met autisme helemaal niet leuk. Ze kunnen er helemaal van in paniek raken. Die misser maken we geen tweede keer.'

Op deze ontmoetingsdag, een excursie

Foto: Omke Oudemans

Afgewezen

Arjen gaat al voor de vierde keer mee. 'Ik ga er niet zo vaak alleen op uit', vertelt hij. 'Qua autisme zijn dit daarom goede uitstapjes.' Voor Arjen is het makkelijker om met anderen om te gaan die ook autisme hebben. 'Je snapt elkaar beter want iedereen is hier autist.' Arjen heeft ervaren dat de omgeving vaak met onbegrip reageert op zijn handicap. 'Als je zegt dat je autist bent willen de mensen je niet.'

Hij ondervindt dat aan den lijve nu hij na het afsluiten van een administratieve opleiding probeert aan een baan te komen. 'Wanneer ik solliciteer vertel ik het gewoon niet', zegt hij. Maar die strategie blijkt niet zo goed te lukken. 'Bij een sollicitatie werd ik zelfs afgewezen omdat ik kostbare spullen zou moeten verzenden. Alsof je iemand met autisme niet met kostbaarheden om kan laten gaan.'

Gelukkig heeft Arjen tijdens de ontmoetingsdagen een vriend gemaakt waarmee hij dit soort problemen kan bespreken. 'Ik heb veel contact met hem', vertelt Arjen. 'We kunnen goed samen praten.' Op deze dag denkt Arjen

'Op de ontmoetingsdag wordt iedereen geaccepteerd zoals hij is'

sen met autisme een groot probleem. Maar op de ontmoetingsdag wordt iedereen geaccepteerd zoals hij is.

Eén van de deelnemers illustreert aan het einde van de dag hoe anders mensen met autisme omgaan met een alledaags sociaal verschijnsel als moppen tappen. De jongen vraagt beleefd aan zijn groepsleden of hij ze kan vermaken met een mopje. Dan volgt een gedetailleerde mop. Het gaat over een kabouter, een veter en een mandje. De meeste omstanders verliezen al gauw hun aandacht, maar de moppentapper gaat gewoon door. Af en toe vult iemand hem aan wanneer een detail niet helemaal klopt. Bij het einde van de grap wordt hard geklapt. De meeste omstanders blijken de mop al te kennen.

'Ik vertel hem elke keer', zegt de mopenverteller. En juist die herhaling zorgt ervoor dat de mop enthousiast wordt ontvangen. ➔

AUTISME

onder elkaar

sie naar Delfzijl, is onzekerheid in ieder geval niet aan de orde. Veel deelnemers lopen met het programma in hun hand en kijken steeds even op horloge en kaart of tijd en route kloppen. Er worden een botenwerf en een zeeaquarium bezocht.

De deelnemers aan de ontmoetingsdag hebben zich goed voorbereid op het programma. De rondleider van de werf wordt af en toe in verlegenheid gebracht door de gedetailleerde vragen van zijn publiek. Zo wil iemand weten wat de chemische formule van epoxy-lak is en vraagt iemand anders naar de maat van de moeren waarmee de houtverbindingen worden gemaakt. Eén van de deelnemers is bijzonder geïnteresseerd in vikingschepen en weet bijna alles van bouwmethoden en diepgang.

echter niet aan zijn moeilijkheden. Net als de andere deelnemers geniet hij zichtbaar van de gezelligheid, de taart en de broodjes.

Mop

Begeleiders Hendrik-Jan en Dorien vertellen dat de ontmoetingsdag aan een grote behoefte voldoet. De begeleiders zijn jonge vrijwilligers. Hendrik-Jan en Dorien zijn studenten orthopedagogiek en doen tijdens de ontmoetingsdagen ervaring op in het omgaan met mensen met een handicap. 'Het doel van de dag is gezelligheid', zegt Hendrik-Jan. 'Maar soms komen er ook wel serieuze onderwerpen aan de orde', vindt Dorien. 'De meeste mensen hier zijn zich er heel bewust van dat er iets met hen aan de hand is. Acceptatie van hun handicap door de buitenwereld is voor veel men-

Dit is autisme

Autisme is een stoornis in de persoonlijke ontwikkeling. Mensen met autisme hebben moeite met het leggen van sociale contacten, met name in de wederkerigheid van het contact. Zij hebben vaak een verstoorde verbale en non-verbale communicatie. Zij kunnen zich moeilijk inleven in een ander. Logische samenhang van de omgeving is voor iemand met autisme moeilijk te herkennen. De wereld bestaat uit losse fragmenten. Daarom klampen veel autistische mensen zich vast aan vaste gewoontes of voorwerpen. Veranderingen kunnen leiden tot paniek. Voor de omgeving kan het gedrag van iemand met autisme vaak heel verwarrend en onvoorspelbaar zijn. De oorzaak van autisme is een hersenfunctiestoornis waarbij waarschijnlijk erfelijke factoren een rol spelen. Op elke 10.000 mensen zijn er 25 die een vorm van autisme hebben.

Vijf jaar is duizendpoot Gerrit Eveleens actief voor Humanitas. Hij is vice-voorzitter van het hoofdbestuur, bestuurslid van de werkstichting DMH, bestuurder en financiële man van Kinderopvang Humanitas en actief in de werkstichting Bedrijven en Humanitas. 'Door mijn vrijwilligerswerk ben ik anders naar de samenleving gaan kijken.'

JACQUELINE KENKEL

GERRIT EVELEENS, VIJF JAAR SUPERBESTUURDER

'IK VIND BESTUREN HARTSTIKKE leuk. Het is mijn vak, ik ben altijd organisatieadviseur geweest. Ik werk nog steeds, maar nu als vrijwilliger. Altijd benadruk ik dat ik vrijwilliger ben. Het is belangrijk dat bestuurders zich vrijwilligers voelen en dat ze net zoveel waardering voor hun werk krijgen als uitvoerende vrijwilligers. Soms merk ik dat vrijwilligers die het praktische werk doen, een beetje neerkijken op bestuurders. Zo van: zij zitten maar lekker te ver-

■ **Gerrit Eveleens is dol op besturen: 'Als ik iets leuk vind is het problemen oplossen'.**

gaderen en wij doen het werk. Maar besturen is ook werk en soms zelfs heel zwaar. Een groot deel van een vergadering bestaat uit *hamerstukken*. Soms zijn de stukken saai, maar je moet ze toch lezen. Dan is besturen best suf werk. Maar het moet wel gedaan worden, anders loopt de organisatie spaak. Het meest interesseren mij

de discussies over beleid, nieuwe diensten en activiteiten van Humanitas, kwaliteit, een effectievere wijze van werken en samenhang in de organisatie.

Ik werk ongeveer twaalf uur per week voor Humanitas. Het begon met het bestuurswerk voor de vereniging, maar al snel kwam het werk voor de werkstichtingen erbij. Ik maakte een vreemde entree. De vereniging verkeerde vijf jaar geleden in een impasse. De toekomst was

‘Ik viel met mijn neus in de boter’

onzeker geworden omdat de professionele jeugdhulpverlening was afgestoten, de subsidies van het rijk werden gehalveerd en er was onenigheid over het functioneren van de toenmalige directeur. Daarbij kwam dat de vereniging en de werkstichtingen helemaal uit elkaar waren gegroeid. Je kon niet meer spreken van één Humanitas. Het was, kortom, een organisatie in rep en roer. Ik viel dus met mijn neus in de boter, want als ik iets leuk vind is het wel problemen oplossen.

Rood nest

Voordat ik met pensioen ging had ik al bedacht dat ik graag bij Humanitas zou willen werken. Ik kom uit een rood nest, we waren thuis altijd sterk bij anderen betrokken. Als organisatieadviseur en leidinggevende van KPMG heb ik veel ervaring opgedaan in het begeleiden van veranderingsprocessen. Die kennis wilde ik delen met een organisatie die zich bezighoudt met maatschappelijke problemen. De meeste mensen die op mijn niveau hebben gewerkt, laten zich vragen voor bestuursfuncties of commissariaten. Maar ik wilde niet wachten en heb mijzelf aangemeld.

Het viel mij op dat Humanitas een vrij traditionele organisatie was. Daar is de afgelopen jaren een kentering in gekomen. Er is vers bloed, nieuwe mensen, frisse ideeën. Toch vind ik dat er te weinig discussie is over inhoudelijke zaken. Wij zijn gesloten, wij houden niet zo van kritiek. Bepaalde manieren van werken zijn ingesleten en daar stellen we ons geen vragen meer bij. Dat vind ik geen goede zaak. We zijn een organisatie van vrijwilligers. Het is moeilijk om eisen te stellen aan iemand die in zijn vrije uurtjes iets voor een ander doet. Toch vind ik dat we kwaliteit moeten leveren in ons werk. Er zijn heel weinig onderzoeken naar wat onze cliënten vinden van onze dienstverlening. Wij weten soms niet of we iemand helpen met ons

‘Ik ben gevoeliger geworden voor misstanden’

Naam	Gerrit Eveleens
Leeftijd	64
Woonplaats	Heiloo
Beroep	Organisatie-adviseur
Bijzonderheden	Vice-voorzitter hoofd-bestuur Humanitas

werk, of dat de cliënt juist te afhankelijk wordt door onze hulp. Als vrijwilligers van Humanitas dragen wij een enorme verantwoordelijkheid. Openheid over de kwaliteit en de resultaten van ons werk is een eerste vereiste.

Idealen van gelijkheid

Deze organisatie is een thuisbasis voor de vrijwilligers. Een plaats waar je met je onzekerheden en je vragen terecht kunt. Want ondanks alle idealen van gelijkheid is een vrijwilliger toch een autoriteit, iemand die een cliënt helpt er weer bovenop te komen. Die cliënt is daarvan in zekere mate afhankelijk. Maar als vrijwilliger ben je natuurlijk lang niet altijd zeker van je zaak. Je krijgt te maken met mensen met grote problemen, in diepe rouw of met zorgen over de opvoeding van de kinderen. Als vrijwilliger moet je stevig in je schoenen staan en daarom is die thuisbasis zo belangrijk. De vrijwilligers moeten hun ervaringen kunnen delen, zij moeten worden opgevangen en begeleid.

Aan die thuisbasis schort nog het één en ander. In de periode die ik voor Humanitas werk heb ik all veel zien veranderen, maar er moet nog meer gebeuren. Ik vind dat er nog te weinig aan intervisie, onderlinge kwaliteitsbewaking, wordt gedaan. Dat geldt natuurlijk ook voor de bestuurders. Om de kwaliteit van het werk van Humanitas te waarborgen, moeten we kritisch zijn.

Ik bedoel niet dat nieuwe vrijwilligers onderworpen moeten worden aan zware selectie voor zij voor Humanitas mogen werken. Maar ik vind dat er nog meer

aandacht moet komen voor coaching en deskundigheidsbevordering. Op die manier word je als vrijwilliger ook rijker als je goed werk levert.

Voorgekookt

De organisatie van de vereniging is aan het veranderen. Op de eerste Algemene Vergadering van Afgevaardigden die ik meemaakte, waar alle afdelingsbesturen één keer per jaar bij elkaar komen, waren allerlei amendementen en moties. Zo gaat het nu niet meer. De AVA is nu een ontmoetingsdag voor de afdelingsbestuurders geworden. Een plaats om inspiratie op te doen. Nu hoor je de kritiek dat alle onderwerpen op de AVA al zijn voorgekookt. De afdelingen zouden geen invloed meer hebben op het beleid van Humanitas. Ik ben het daar niet mee eens. Voorgekookt wil ik vervangen door goed voorbereid. Vóór de AVA moeten de onderwerpen al bediscussieerd zijn door alle betrokkenen. In de afdelingen, de districten of op een Breed Bestuurlijk Overleg. Dat lukt steeds beter. Dat zag je heel duidelijk bij onderwerpen als het formuleren van onze missie of het con-

‘Als vrijwilliger moet je stevig in je schoenen staan’

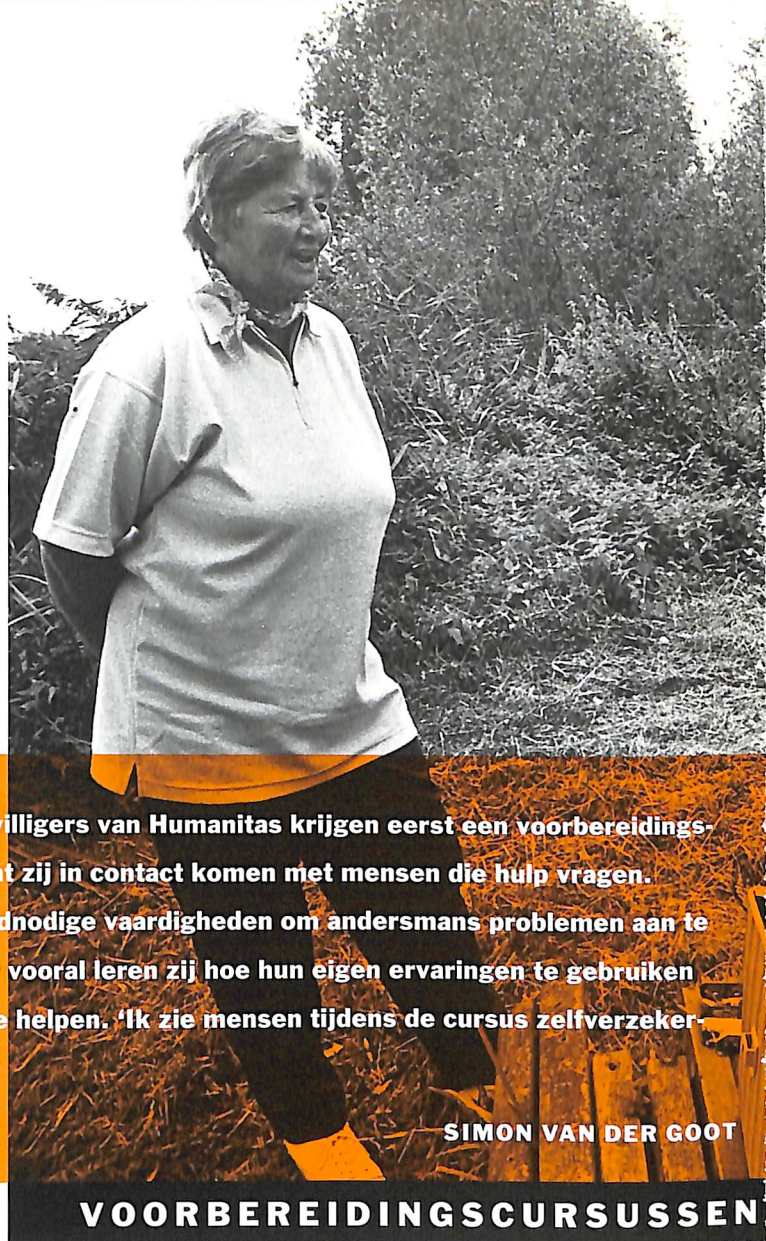
cretiseren van de imagocampagne: *Doen wat je moet doen*.

Ik bespeur dat we geleidelijk naar een statutaire vertaling werken van de manier zoals we die bij Humanitas de laatste jaren hebben ontwikkeld. Het zou mij verbazen als er in de komende jaren geen statutenwijziging komt over inspraak en besluitvorming.

Ik ga nog een paar jaar door met dit werk. Wanneer ik terugkijk op de afgelopen vijf jaar heb ik enorm veel interessante en inspirerende mensen ontmoet. Ik ben gevoeliger geworden voor misstanden, ik zet vaker vraagtekens bij maatschappelijke gebeurtenissen. Ik ben anders gaan kijken naar de samenleving. Ik hoop dat ik ook anders ben gaan doen. ➔

ALS JAAP BOSSCHA, CONSULENT VAN Humanitas, aankomende vrijwilligers voorbereidt op hun toekomstige taken, leest hij altijd het verhaal voor van Herman Pieter de Boer. Dat gaat over een invalide man die in een rolstoel zit en graag de heuvel op wil. Hij wacht tot iemand hem komt helpen, maar de persoon die op komt dagen wil hem niet omhoog duwen. Wel wil hij mee naar boven lopen als de invalide man er zelf in slaagt om de heuvel op te komen. Uiteindelijk lukt dat, want de invalide kan zijn eigen rolstoel voortbewegen. Het is voor hem zwaar om op eigen kracht de heuvel op te gaan, maar het is niet onmogelijk.

Bosscha: 'Dit verhaal zet mensen aan het denken. Ik heb meegemaakt dat een moeder door dit verhaal anders met haar dochtertje is omgegaan. In plaats van alles uit handen te nemen, liet ze haar kind veel meer zelf doen. Bij Home-Start, opvoedingsondersteuning van gezinnen met jonge kinderen door vrijwilligers, wordt wel gezegd dat je op je handen moet gaan zitten. Je hebt snel last van de hol-en-doe-ziekte. Je denkt mensen te helpen door ze alles uit handen te nemen, maar zij zijn uiteindelijk beter uit wanneer je hen zelf oplossingen laat vinden voor de taken die zij moeten doen in hun leven.'

Aspirant vrijwilligers van Humanitas krijgen eerst een voorbereidingscursus voordat zij in contact komen met mensen die hulp vragen. Zij leren broodnodige vaardigheden om andersmans problemen aan te kunnen. Maar vooral leren zij hoe hun eigen ervaringen te gebruiken om anderen te helpen. 'Ik zie mensen tijdens de cursus zelfverzekender worden.'

SIMON VAN DER GOOT

VOORBEREIDINGSCURSUSSEN

Getraind op pad

Alert, handig en flexibel

De duizenden mensen die zich bij Humanitas opgeven als vrijwilligers krijgen vaak eerst een gedegen training voordat ze in contact komen met hulpvragers. Die voorbereiding is nodig, want vrijwilligerswerk van Humanitas gaat vaak om mensen die worstelen met pittige problemen. De opvoeding van kleine kinderen groeit hen bijvoorbeeld boven het hoofd, zij zijn bezig met een rouwproces na de dood van een partner of zij lijden aan verenzaming. Het is niet verantwoord om daar als vrijwilliger onvoorbereid mee in aanraking te komen.

Humanitas leert hen in de vele trainingen eerst het één en ander over belangrijke vaardigheden in de omgang met cliënten. Zoals luisteren, het belang van een

bescheiden opstelling en hoe cliënten te overreden om oplossingen bij hen zelf te zoeken. De vrijwilliger moet alert, handig, flexibel, humoristisch en vriendelijk zijn. Dat zijn geen eigenschappen die zij bij Humanitas leren, maar voorbereidingscursussen leggen wel de nadruk op het belang en de waarde ervan.

Belangrijk is verder dat aspirant-vrijwilligers leren genoeg zelfvertrouwen te hebben om anderen overtuigend te ondersteunen. Bosscha merkt dat aankomende vrijwilligers vaak twijfelen over hun eigen talent om te helpen. Ze zijn nogal eens bang dat zij te wiebelig in het leven staan en de gesprekken met andere mensen daardoor moeilijk aankunnen. Een voorbereidingscursus helpt vrijwilligers over deze drempelvrees heen. 'Als we

in werkgroepen met elkaar over de dagelijkse praktijk van het vrijwilligerswerk praten, zie ik dat mensen zelfverzekender worden', zegt Bosscha. 'We komen niet met grote theorieën aan en geven geen opleiding tot therapeut, maar doen een beroep op de bagage die de vrijwilliger al bij zich draagt.' Waar menige voorbereidingscursus ook op hamert is de bescheiden opstelling van de vrijwilliger.

Bos bloemen

Via rollenspelen ervaren aankomende vrijwilligers rouwbegeleiding hoe delicaat hun eigen opstelling naar cliënt toe kan zijn. 'Een van de cursisten kwam op het idee om een bos bloemen en een kaars mee te nemen', zegt Bosscha. 'Daar voelde degene die de hulp van Humani-

‘Wij komen niet met grote theorieën of een opleiding tot therapeut’

geval in haar naaste omgeving. ‘Een vriend van ons gezin verloor in één klap zijn vrouw en twee kinderen. Ik heb gezien hoe deze man na heel veel verdriet weer een doel en zin aan zijn leven heeft gegeven door in de sloppenwijken van Los Angeles te gaan werken. Zelf ben ik vrijwilligerswerk gaan doen, eerst bij een telefonische hulpdienst en later bij Humanitas. Ik wilde mijn ervaring delen met anderen, zodat die er ook wat aan kunnen hebben.’

Goede trainer

Voordat het zover was heeft Van Well eerst een cursus gevolgd. ‘Als aankomende vrijwilligers kom je een aantal keren bij elkaar om te praten over je ervaringen met de dood en je doet rollenspelen. Na een eindgesprek kun je als vrijwilliger op pad gaan. Een goede trainer haalt er tijdens de cursus wel uit of je er aan toe bent om met je eigen ervaringen anderen te helpen.’

Een goede voorbereiding is dan ook enorm waardevol voor vrijwilligers. Het komt zowel hun persoonlijk functioneren als hun vrijwilligerswerk ten goede. Suze Nieveen uit Zaandam verloor veertien jaar geleden haar partner toen haar dochters 18 en 20 jaar waren. ‘Na vijf jaar voelde ik mij te jong om thuis stil te zitten en sterk genoeg om wat voor anderen te kunnen betekenen. Binnen Humanitas heb ik meegeholpen lotgenotengroepen op te zetten en geleerd een luisterend oor te bieden. Als je dat kunt, leer je ongelooflijk veel van je medemensen. Bij nieuwe aanmeldingen van cliënten kreeg ik het blijde gevoel dat ik deze mensen met mijn ervaring kon helpen. En soms realiseerde ik me dat ik enorm geboft heb dat ik geen lang ziekbed heb hoeven meemaken.’

Nieveen heeft als herinnering aan de verrijking van het vrijwilligerswerk aan alle betrokkenen van het rouwproject een rugzakje van klei uitgedeeld. ‘De rugzak die ieder mens met zich mee draagt wordt tijdens het leven gevuld met ervaringen. Als je die ervaringen kunt en wilt delen, word je een rijk mens.’

Foto: Henk Thomas

HUMANITAS VOOR VRIJWILLIGERS

tas had ingeroepen zich heel ongemakkelijk bij. De vrijwilliger bedoelt het goed, maar kan zich beter beperken tot luisteren naar wat de hulpvrager bezighoudt.’ Waar ook aan wordt gewerkt tijdens voorbereidingscursussen is de concentratie van de vrijwilligers. Zij moeten niet tijdens een gesprek met een hulpvrager verveeld uit het raam gaan kijken. Bosscha: ‘Je leert hoe je contact moet krijgen en houden. Soms heb je de neiging om mensen te laten kletsen en intussen na te denken over de boodschappen die je straks gaat halen. We leren cursisten alert te zijn en scherp te blijven in hun contacten.’

Niet zelden zijn de ervaringen van vrijwilligers een goede basis om anderen te

■ Goed geschoolde vrijwilligers zijn overtuigend en effectief.

gaan helpen. Het doen van vrijwilligerswerk is een manier om deze ervaringen zowel voor de eigen persoon als voor anderen nuttig te maken. Cornelia van Well heeft voor haar studie aan de Universiteit voor Humanistiek tien vrijwilligers geïnterviewd die na een intensieve rouwperiode als vrijwilliger aan de slag zijn gegaan. Zij ontdekte dat de loden ervaring die de geïnterviewden met zich meedragen, heel veel kan betekenen voor andere mensen die ook met een groot verlies te maken krijgen. Uit de scriptie, met als titel *Van lood naar goud*, blijkt dat geïnterviewde vrijwilligers allemaal een donkere periode hebben meegemaakt na het verlies van ouders, kinderen, partners of goede vrienden. Zij hebben deze ervaringen een plek kunnen geven waar zij mede dankzij het vrijwilligerswerk mee vooruit kunnen.

Deze constatering sluit aan bij de eigen ervaring van Van Well met een sterf-

‘In de cursus doen wij een beroep op de bagage die de vrijwilliger zelf al heeft’

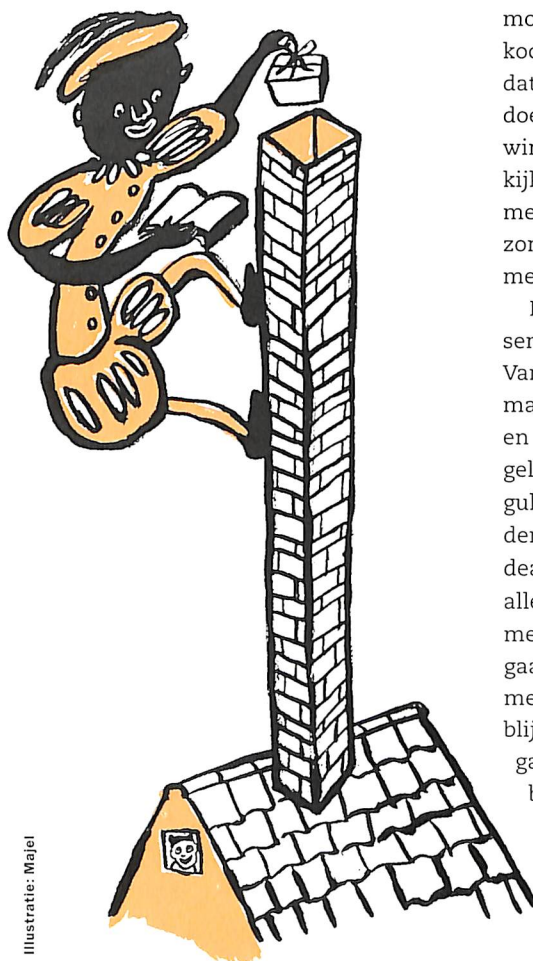
Harma Rijkers **Speelgoedactie**

Als vrijwilligster van Humanitas organiseert Harma Rijkers (30) elk jaar de Speelgoedactie in Siddeburen en omstreken. Verkleed als Zwarte Piet bezoekt zij vijftig kinderen van gezinnen die het niet breed hebben en deelt cadeautjes uit. Winkeliers en gemeenten steunen deze hartverwarmende activiteit.

Oktober

Hoewel het Sinterklaasfeest pas in december is, begint de organisatie ervan voor ons al twee maanden van tevoren. In oktober moeten de Zwarte Pietenpakken worden gereserveerd. Na zes jaar dat wij deze actie organiseren, is het traditie dat we bij hetzelfde verhuurbedrijf aankloppen. De reactie is altijd hartelijk. 'Oh ja, Humanitas hè? Net als vorig jaar dat zwartgroene pak?' In dezelfde periode bel ik met de afdeling Humanitas in Groningen. Er moeten folders en posters over de actie worden gedrukt, zodat hier weer overal bekend is dat de Speelgoedactie van start gaat. Het drukwerk wordt keurig thuis bezorgd. We gaan folders verspreiden op zoveel mogelijk plaatsen: huisartsen, tandartsen, supermarkten en andere winkels. Ik schrijf een artikel voor de plaatselijke krant.

De Speelgoedactie is bedoeld voor mensen die het niet zo breed hebben. Omdat we vinden dat Sinterklaas bij elk kind langs moet komen, helpen we een handje. Mensen die denken in aanmerking te komen voor dat handje, kunnen mij bellen. Elk jaar merk ik dat dit een hoge drempel is. Het is ook niet niks om toe te geven dat je voor je kinderen geen cadeautjes kunt kopen. Maar het is geen schande, vind ik. Ik kom zelf uit een gezin waar elk dubbeltje omgedraaid moest worden. Daarom is dit vrijwilli-

Illustratie: Majel

gerswerk zo enorm leuk om te doen. Nu is het mijn beurt om kinderen gelukkig te maken.

Begin november

Langzamerhand komen de aanmeldingen binnen. Soms worden we getipt door mensen die een gezin kennen dat moeite heeft om rond te komen. We gaan altijd eerst langs om te vragen of men het op prijs stelt dat Zwarte Piet een cadeautje komt brengen. Meestal zijn de reacties hartverwarmend. Dat merken we ook aan de papiertjes die in de bus vallen waarop mensen zich aanmelden. 'Alles is welkom, we zijn met elk cadeautje blij', staat er vaak bij. Ik krijg er een brok in mijn keel van als ik zulke woorden lees. Eigenlijk is het een voorrecht om dit vrijwilligerswerk te mogen doen.

Eind november

De tijd begint te dringen. De cadeaus moeten worden gekocht. In vorige jaren kochten we bij een groothandel, maar dat is zo onpersoonlijk. Sinds vorig jaar doen wij inkopen bij een plaatselijke winkel. Na sluitingstijd mogen we rondkijken. De winkelier kwam vorige keer met een extraatje: elk kind kreeg er zomaar een mok van de Kleine Zee-meermin bij.

Het is zo mooi om te zien hoe mensen meeleven met de Speelgoedactie. Van de gemeenten krijgen we subsidie, maar ook winkeliers willen sponsoren en natuurlijk geven de donateurs ook geld. Gemiddeld kost een cadeau 12,50 gulden. We bezoeken zo'n vijftig kinderen. Tevreden lopen we met de cadeaus en het pakpapier naar huis. Nu alles inpakken. Mijn moeder helpt mee. Vorige jaren is ze altijd meegegaan als Zwarte Piet, maar dat lukt niet meer vanwege haar reuma. Ze wil mee blijven doen en daarom pakt zij in. Nu gaat mijn broer als Piet mee. Ja, het blijft in de familie.

Zaterdag 2 december

Vanavond is het zover. Zwarte Piet gaat langs al die kinderen. Bij het schminken hebben we al veel plezier. Heel vreemd: zodra je zwart bent geschminkt en het pak aantrekt, ben je een totaal ander mens. Met de cadeaus onder de arm stappen we de auto in om alle dorpen rond Siddeburen te bezoeken. We bellen altijd aan. Soms mogen we even de huiskamer in, soms blijven we in de gang staan. Kinderen schrikken meestal een beetje als wij op hun stoep staan. Sommigen duiken weg achter hun moeder. Het is zo prachtig om die glunderende gezichten te zien, ook al zijn ze soms nog zo bang.

Ik vind het altijd jammer als het laatste kind is bezocht, want dan is het echt over. Thuis schminken we ons af en trekken de pakken uit. We praten na over wat we hebben meegemaakt. Jammer dat het maar één keer per jaar Sinterklaas is.

Tweehonderd vrijwilligers, talrijke activiteiten en nog steeds nieuwe projecten lanceren. Eén van de oudste en grootste afdelingen van Humanitas is die in Alkmaar. Signalen uit de plaatselijke samenleving leiden tot een veelvoud aan nieuwe projecten. Er is maar een klein minpuntje: er moeten veel meer vrijwilligers komen. 'Geef ons de gouden tip.'

JACQUELINE KENKEL

Oud Alkmaar nog boordevol energie

'WIJ ZIJN EEN BEGRIP in Alkmaar', vertelt Maya Bolte, voorzitter van de afdeling. 'Dat komt waarschijnlijk omdat we al zo lang een eigen plek hebben. Een heleboel afdelingen werken vanuit huis, maar wij hebben een eigen kantoor. Daardoor zijn wij herkenbaar.' De afdeling is één van de grootste van Humanitas. Er zijn tweehonderd vrijwilligers. Alkmaar groeit dan ook langzamerhand uit haar jasje. Binnenkort zal de afdeling daarom twee naastgelegen panden erbij huren.

Hoewel Alkmaar al veel vrijwilligers heeft, kunnen het er nooit genoeg zijn. Zij zijn echter niet voor het oprapen. 'Geef ons de gouden tip', verzucht Johan Peetam, vrijwillig coördinator van de afdeling. 'We kunnen iedereen gebruiken, maar ik zie een tendens dat nieuwe projecten meer vrijwilligers trekken dan bestaande activiteiten. De hulpvraag is echter het grootst op gebieden waarop zich de oude projecten richten.'

Samenwerking

Om hulpvragen beter bij de juiste organisaties te kunnen leggen, richtten een aantal vrijwilligersorganisaties in Alkmaar een aantal jaren geleden het Informatiepunt voor Vrijwillige Thuishulp op, nu Vrijwillige Thuiszorg Noord-Kennemerland geheten. Daar kwamen later de Praktische Thuishulp met haar vrijwilligers en het Steunpunt Mantelzorg bij. Nu Humanitas extra kantoorruimte heeft gehuurd, zullen de vrijwillige thuishulp en het Steunpunt Mantelzorgers eigen plaatsen krijgen.

Toch weet Peetam regelmatig nieuwe vrijwilligers te 'ronselen'. 'We zijn bezig met een maatjesproject voor ama's, alleenstaande minderjarige asielzoekers.'

Acht jonge meiden

Die amas's zijn jong dus daar willen we jonge vrijwilligers voor inzetten. Een maatje waarmee je leuke dingen kunt doen. En het is gelukt om daarvoor acht jonge meiden te werven.'

Behalve dit nieuwe initiatief heeft de afdeling ook vrijwilligers nodig voor Home-Start, opvoedingsondersteuning, en voor een nieuw project activerend huisbezoek. Vrijwillig coördinator Peetam geldt als de drijvende kracht achter veel nieuwe initiatieven en de groei van de afdeling. Maar het succes is niet alleen zijn verdiensten, zegt Peetam bescheiden. 'Wij voeren een actief pers- en publiciteitsbeleid en dat is heel belangrijk voor het ontwikkelen van nieuwe activiteiten', zegt hij. Cees Dingler, de vice-voorzitter, houdt zich vooral bezig met *public relations*. 'We proberen elk nieuwtje zo uitgebreid mogelijk in de publiciteit te krijgen', vertelt hij. 'Onze naamsbekendheid in Alkmaar is al groot, maar goede publiciteit kun je nooit genoeg hebben.'

Honderd vrijwilligers

Vermeldenswaard is dat van de eerste lichte vrijwilligers die verbonden waren aan Vriendschappelijk Huisbezoek, een project van het eerste uur, er nog steeds een aantal actief is. 'Het bevalt de vrijwilligers bij ons', zegt Peetam, 'en daarom blijven er veel 'hangen'.'

■ Alkmaar weet goed de aandacht te trekken.

De afdeling haakt in op maatschappelijke ontwikkelingen door nieuwe projecten te ontwikkelen. 'Wij signaleren een bepaalde behoefte en daar spelen we op in', legt Bolte uit. 'Eén van de voorbeelden van een vernieuwend project is *Wonen en werken met allochtonen*. Het gaat er in dit project om dat ouderen kennis nemen van elkaars cultuur, normen en waarden, zodat er meer begrip voor elkaar ontstaat. Zo leren autochtonen en allochtonen elkaar beter kennen. Vooroordelen blijken vaak te berusten op misverstanden en kunnen op een simpele manier worden opgeheven.'

Te vlug af

Ondanks haar succes vist Humanitas Alkmaar soms toch achter het net. Voor de subsidie voor het Maatjesproject, bedoeld voor ex-psychiatrische patiënten, was een andere organisatie de afdeling te vlug af. 'Maar het belangrijkste blijft dat het werk gedaan wordt en dat de mensen er mee geholpen zijn', zegt Peetam. 'Wij kunnen niet alle projecten zelf runnen. De kindertelefoon, de wereldwinkel en recente afgestoten project rouwbegeleiding zijn voorbeelden van initiatieven die op eigen benen zijn gaan staan, los van Humanitas, of die bij andere organisaties zijn ondergebracht.' Voorzitter Bolte vindt dat niet erg. 'Onze taak is het signaleren van misstanden en behoeften in de samenleving. Daar spelen wij op in door het voortouw te nemen voor een project. Dat verstaan wij in Alkmaar onder samenlevingsopbouw.'

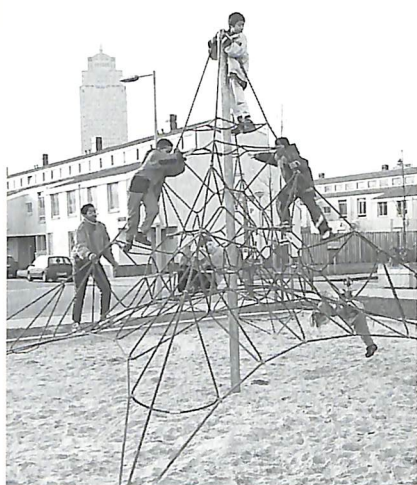

Foto: Henk Thomas

Jeugdlezing: Eeuwig kind

Ieder jaar organiseert Humanitas de Nationale Jeugdlezing, in samenwerking met het dagblad Trouw. Afgelopen november analyseerde Herman Pleij, hoogleraar in de Historische Nederlandse Letterkunde aan de Universiteit van Amsterdam, de *infantilisering* van het kind. Volgens Pleij doen goed opgeleide kinderen er het langst over om uit de box te kruipen. De infantilisering

■ **Ouders willen hun kinderen het liefst klein houden, maar o wee als het kroost de eigen verantwoordelijkheid negeert.**

duurt voort na het voortgezet onderwijs. Overijverige aanpassingen aan de wereld van het kind hebben een averechts effect op het volwassen worden, vindt Pleij. Daarbij manifesteert zich steeds meer een blinde bewondering voor het *irrationele kinderdom*. De verzelfstandiging van het kind verloopt omgekeerd evenredig aan de mate van aandacht die het goed verwarmde en goed opgeleide kind krijgt. Aan de ene kant wordt van

kinderen verondersteld dat zij zich volwassen gedragen op het gebied van 'spijbelen, uitgaan, zuipen, drugs en seks', maar voor het maken van zelfstandige keuzen is de jongere steeds minder goed toegerust, aldus Pleij. Bert van Alphen, lid van de Haagse gemeenteraad, bestreed als co-referent de mening van Pleij. Hij meent dat diens stelling wellicht geldt voor de (Nederlandse) monocultuur, maar dat de positie van het kind fundamenteel anders is in de multiculturele samenleving die Nederland steeds meer aan het worden is.

Het uitgebreide verslag van de Nationale Jeugdlezing 2000 kan besteld worden bij het Landelijk bureau van Humanitas. Telefoon 020 · 523 1100.

Algemene Vergadering van Afgevaardigden (AVA)

Op zaterdag 25 november kwamen zo'n 125 afgevaardigden en gasten naar de Algemene Vergadering van Afgevaardigden (AVA) van Humanitas in het Vechthuis te Utrecht. Tijdens de AVA ontmoeten afdelingsbesturen elkaar en wordt het beleid van Humanitas verantwoord en vastgesteld.

Financiën

Bij de bespreking van de financiële stukken werd ingegaan op de ontwikkelingen rond de Nederlandse Sponsorloterij (NSL) naar aanleiding van het wetsvoorstel tot openstelling van de loterijmarkt voor andere loterijen. In een gesprek dat de NSL en Humanitas hebben gevoerd met staatssecretaris van Financiën Wouter Bos hebben de beide organisaties aangedrongen op aandacht voor de effecten van dit wetsvoorstel voor maatschappelijke organisaties in Nederland en op waarborging van financiële middelen eventueel via andere fondsen.

Nieuwe leden hoofdbestuur

Met de voordracht van de kandidaten voor het lidmaatschap van het Hoofdbestuur, R.F. van den Bergh, voorzitter van de Raad van Be-

stuur van de VNU (op voordracht van het Hoofdbestuur), en H. van der Pols, oud-wethouder en voormalig loco-burgemeester van Rotterdam (op voordracht van de St. Humanitas Rotterdam), is door de vergadering ingestemd. Binnenkort zullen de afdelingen via een schriftelijke procedure door het Hoofdbestuur om goedkeuring worden gevraagd voor de door de St. Kinderopvang Humanitas nog voor te dragen kandidaat.

Jan Renken Prijs 2000

De Jan Renken Prijs 2000 (de prijs voor het meest vernieuwende project van de vereniging) is toegekend aan het project Thuisadministratie van de afdeling Zaanstreek, een project gericht op het ondersteunen van ouderen en gehandicapten bij het voeren van hun persoonlijke administratie en boekhouding en bij het behartigen van hun financiële belangen.

De eervolle vermelding ging dit jaar naar het project Activerend Huisbezoek van de afdeling 't Gooi, dat als doelstelling heeft het ondersteunen en stimuleren van ouderen die, na een ingrijpende gebeurtenis, weer meer van hun leven willen maken.

Voortgang Schrift 2000

Bent u ook zo benieuwd naar de uitkomst van het Project Schrift 2000? U zult uw nieuwsgierigheid nog even moeten bedwingen. Alle ingezonden schriften zijn gelezen en daarna door een team van vrijwilligers op een aantal criteria geselecteerd. Alle geselecteerde verhalen zijn inmiddels uitgetypt. Nu moet er nog een mooi boek van worden gemaakt. De verwachting is dat dit boek medio februari 2001 klaar is en te bestellen zal zijn via het Landelijk Bureau. We houden u op de hoogte.

Sandra Claessens voor BLINN

Sandra Claessen is de nieuwe coördinator van het project BLINN (Bounded Labour in Nederland). In 1999 startte Humanitas dit project in samenwerking met NOVIB. BLINN wil buitenlandse vrouwen die gedwongen in de prostitutie werken, helpen hun keuzevrijheid te herwinnen. Het secretariaat van het project is gevestigd op het landelijk bureau in Amsterdam en er is een aantal afdelingen, waaronder Rotterdam en Groningen, van start gegaan met activiteiten voor deze prostituees. Sandra Claessen volgt initiatiefneemster Els Berman op. Sandra en Els willen afdelingen interesseren voor het starten van projecten voor vrouwen die gedwongen in de prostitutie werken. De opvangmogelijkheden voor vrouwen zonder vluchtelingenstatus zijn beperkt. De prostituees missen vaak aansluiting met de Nederlandse samenleving. Vrijwilligers die zich om deze vrouwen willen bekommeren, zijn dan ook van harte welkom. Voor meer informatie: Landelijk bureau Amsterdam, telefoon 020 · 523 1100, vragen naar BLINN.

Gastouderschap Kinderopvang Humanitas

'IN NEGEN JAAR HEB IK twintig kindjes gehad', vertelt Nel van der Neut. 'Nu pas ik op drie kinderen. Twee dagen lang heb ik er twee en de andere drie dagen van de week pas ik op een derde. Allemaal zijn ze van verschillende ouders. Het zijn meisjes, maar ik heb ook jaren alleen maar jongens gehad, ook van Turkse, en Surinaamse ouders. Die kinderen zijn schattig, om hen gaat het mij. Ik ben weliswaar oma, maar mijn dochter en kleinkind wonen niet meer bij mij.'

Van der Neut is één van de vele gast-

Gastouders van Humanitas

Gastouderschap is één van de diensten van de Stichting Kinderopvang Humanitas. Dit aanbod bestaat uit gastouders die tegen vergoeding opas zijn van de kinderen van anderen. Het gaat om kinderen tot twaalf jaar. Kinderopvang Humanitas speelt een bemiddelende rol bij het gastouderschap. De vragen van ouders om oppas komen bij haar binnen en Kinderopvang Humanitas werft vervolgens de gastouders. Zij zijn zelfstandig en dus niet in loondienst van Humanitas. Gastouderschap komt voor in twee varianten. De meest voorkomende is dat ouders hun kinderen naar de gastouder brengen en weer ophalen op een afgesproken tijdstip. Een minder vaak voorkomende variant is dat de gastouder oppast in het huis van de vraagouder. Hoewel de mogelijkheden van gastouderschap groot zijn, is de vraag nog relatief klein. Namens Humanitas zijn ongeveer tweeduizend gastouders actief, die samen op 3500 kinderen passen.

Gastouderschap van de Stichting Kinderopvang Humanitas is nog weinig bekend in Nederland. Toch biedt het vele voordelen: flexibel, goedkoop en persoonlijk. Humanitas spant zich in om deze dienst de komende jaren onder de aandacht van ouders te brengen.

HENK VLAMING

Foto: Stan Caudron

ouders die via Kinderopvang Humanitas in contact is gekomen met vraagouders die oppas zoeken voor hun kinderen.

Gastouderschap is niet erg bekend in Nederland. De meeste ouders die voor hun kinderen oppas zoeken, kloppen aan bij kindercentra of huren zelf een oppas in die zij vaak zwart betalen. Dat laatste dan vooral voor sommige uren in de avond of in het weekend.

Gastouders die via kinderopvangcentrales kunnen worden ingehuurd zijn er echter al een jaar of tien. Ook de Stichting Kinderopvang Humanitas bemiddelt al jaren tussen vraagouders enerzijds en gastouders anderzijds. 'Dit is een heel aantrekkelijke vorm van kinderopvang voor ouders die het belangrijk vinden dat hun kinderen de aandacht niet hoeven te delen met grote groepen kinderen', zegt Jaap Cleutjens, projectmanager van Stichting Kinderopvang Humanitas in Heerlen, een werkstichting van de vereniging Humanitas. 'Het is ook een flexibele vorm van kinderopvang. Er zijn geen vaste openingstijden. Gastouders kunnen met vraagouders afspreken wat de beste tijden zijn waarop de kinderen moeten worden opgehaald. Soms kunnen de gastkinderen blijven eten.'

Gastouderschap heeft meer praktische voordelen. Gastkinderen worden bijvoorbeeld minder snel besmet met

griep en verkoudheid omdat zij niet groepsgewijs worden opgevangen. Opvang dicht bij huis is gemakkelijker en gastouderschap is ook nog eens goedkoper omdat er geen dure huisvesting in de prijs zit. Cleutjens: 'Gastouderschap is geen eenheidsproduct. Gastouders zijn heel individueel, met eigen filosofieën over kinderen en opvoeding.'

Hoewel gastouders doorgaans ervaren en deskundige ouders zijn, vinden klanten aantoonbare kwalificaties heel belangrijk. 'Wij willen dat gastouders meedoen aan deskundigheidsbevordering', zegt Cleutjens. 'Liefst opleidingen en cursussen op vrijwillige basis. Zo krijgen gastouders een meer professionele status. In het buitenland is dat al heel gewoon, daar is gastouderschap de meest voorkomende vorm van kinderopvang.'

'Ik vind het fantastisch om gastouder te zijn', besluit Nel van der Neut. 'Ik voed gastkinderen ook een beetje op, net als een echte ouder. Ik maak bijvoorbeeld hun eerste stapjes mee. Met sommige kinderen van vroeger heb ik zelfs nog contact. Nooit heb ik een kind geweigerd en ik ben ook nooit afgewezen als gastouder. En ik word regelmatig gebeld door Humanitas. Of alles goed gaat. Laatst stuurde Humanitas een kaartje waarin ik werd gefeliciteerd met mijn negenjarig gastouderschap. Zo heb ik het gevoel dat ik erbij hoor.'

Erfrecht en testamenten

Nieuw erfrecht

Mijn partner en ik willen dat de erfenis na het overlijden van één van ons naar de laatst levende gaat. Moeten wij dat in een testament laten vastleggen of kunnen wij daarvoor het nieuwe erfrecht afwachten? Gaat dat erfrecht ook gelden voor samenwonende partners?

Het nieuwe erfrecht zal naar verwachting pas in de loop van 2001 in werking treden. Het wetsvoorstel werd al in 1999 door het parlement aangenomen, maar de invoering ervan duurt nog even omdat nog diverse verbeteringen moesten worden aangebracht. Het nieuwe erfrecht geldt – evenals het huidige erfrecht – zowel voor gehuwden als voor diegenen die hun partnerschap hebben laten registreren. Als uitgangspunt gaat gelden dat de langstlevende echtgeno(o)t(e) of geregistreerde partner eigenaar wordt van de gehele nalatenschap. Dit is gebaseerd op het meest voorkomende testament in de praktijk, de ouderlijke boedelverdeling. Daarin ligt de nadruk op de verzorging van de langstlevende (huwelijks)partner. Kinderen kunnen dan niet meteen hun erfdeel opeisen. Volgens de nieuwe wet krijgen zij een vordering in geld, overeenkomend met de waarde van hun erfdeel tijdens het overlijden van de ouder. Dit bedrag hoeft niet direct te worden uitgekeerd, maar pas na het overlijden van de andere ouder. Als deze langstlevende ouder echter hertrouwt, kunnen diens kinderen hun vordering wel laten uitkeren. Deze wettelijke regeling biedt echter alleen een oplossing als u geregistreerd partner bent. Woont u samen zonder uw partnerschap te hebben laten registreren, dan moet u zelf maatregelen nemen voor het geval één van u komt te overlijden. Anders erft de andere partner niets. De familie van de overledene kan dan aanspraak maken op de erfenis. Het wordt dan heel moeilijk te bewijzen welke goederen van wie (of gezamenlijk) zijn. Om dat te voorkomen kunt u, als u niet kiest voor geregistreerd partnerschap, bij de notaris een samenlevingscontract met verblijfsbeding

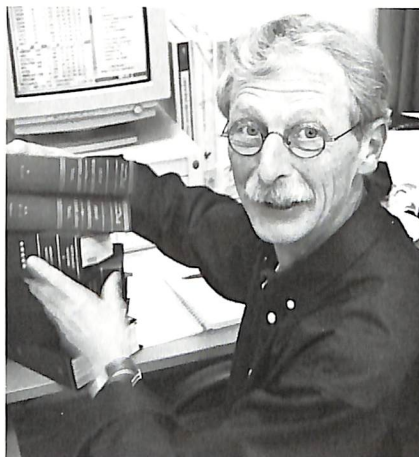

Foto: Henk Thomas

Lezers en vrijwilligers vragen Humanitas hoe te handelen in bepaalde situaties. Mr. Ton van den Brink geeft antwoord. Deze keer een uitleg over de werking van het nieuwe erfrecht en de kosten voor het opmaken van een testament.

laten maken en elkaar tot erfgenaam benoemen. Kinderen van ongehuwd samenwonende ouders erven altijd van de moeder (en haar familie) en van de vader, mits deze het kind heeft erkend.

Kosten testament

De notaris bij wie wij een testament willen laten opstellen, vraagt ruim 750 gulden per persoon. Klopt het dat het opmaken van een testament in vergelijking met enkele jaren geleden zoveel duurder is geworden? En wat mag de notaris dan vragen?

Voor een testament betaalt u tegenwoordig al gauw 600 gulden. Sinds de invoering van de nieuwe Notariswet op 1 oktober vorig jaar, zijn de tarieven vrij en kunnen notarissen voor familierechtelijke zaken zoals een testament, in rekening brengen wat zij willen. Daarom kunt u het beste bij meer notarissen informeren hoeveel zij vragen voor het opstellen van een testa-

ment. In het tarief dat de notaris berekent, zijn inbegrepen de zogenaamde kantoorkosten, zoals porti en telefoon. Daar bovenop krijgt u nog te maken met 18 gulden voor inschrijving in het Centraal Testamentenregister en 17,5% btw. Notariskosten die betrekking hebben op onroerende zaken, zoals aan- en verkoop van een woning, worden op termijn – in drie stappen – losgelaten. Dat gebeurt steeds met een andere bandbreedte tussen het minimum- en het maximumtarief.

Erven van zwart geld

Een familielid dat mij in zijn testament als erfgenaam wil aanwijzen, heeft een behoorlijk saldo op een rekening bij een buitenlandse bank staan. Stel dat daarvan nooit aangifte is gedaan bij de belastingdienst, wat gebeurt er dan als de belastingdienst dit na zijn overlijden toch ontdekt?

Als de belastingdienst er na het overlijden achterkomt dat er zwart spaargeld op een buitenlandse bank staat, zullen de erfgenamen opdraaien voor de achterstallige belastingheffing over de rente-inkomsten en de boetes over navorderingen. Navorderen is tot vijf jaar terug mogelijk. Daardoor kan het gebeuren dat wat u aan de belastingdienst moet betalen, meer is dan de waarde van uw erfdeel. Als u niet op de erfenis wilt toeleggen, hebt u twee mogelijkheden om dat te voorkomen. Allereerst kunt u de nalatenschap verwerpen. Dat doet u door hierover een verklaring bij de rechtbank af te geven. Onderneem deze actie snel na het overlijden, want weigeren kan alleen als u de nalatenschap nog niet hebt geaccepteerd. Of u kunt de erfenis aanvaarden onder het voorrecht van boedelbeschrijving, *beneficiaire aanvaarding*. De belastingdienst kan u dan voor de schulden in de nalatenschap voor niet meer aanspreken dan er baten zijn. Daardoor hoeft u niet uit eigen zak de schulden van de nalatenschap te betalen. U mag dan niets van de bezittingen hebben totdat alle schulden zijn betaald.

Zorgpremie of zorgplicht? **Iedereen moet helpen in de zorg**

Kan je de verzorging van zieken en zwakken louter overlaten aan de betaalde zorg? Met het betalen van een premie hebben wij daar het recht op verworven. Het probleem is echter dat de zorg nu al kraakt in haar voegen, terwijl de vraag nog steeds stijgt. Zijn wij dan verplicht zelf een handje te helpen? Of verhogen wij gewoon de zorgpremie om ons burgerrecht veilig te stellen?

Jeanne van Beers, districtsmanager
Humanitas Zuid

■ 'Een mens mag zelf kiezen om voor iemand te zorgen. Ik denk dat mensen die uit morele overwegingen voor anderen gaan zorgen, snel overbelast raken. Wij moeten al zoveel.'

Pamflet Humanitas Denktank over zorg voor vluchtelingen

■ 'Zoals we onze ogen niet kunnen en mogen sluiten voor menselijk leed elders, is er ook geen legitimatie om de grenzen te sluiten voor diegenen die bij ons aankloppen voor hulp.'

Anke Schuurman, medewerker
Humanitas Zuid

■ 'Mensen mogen van mijn nee zeggen tegen de verplichting tot verzorging. Onze maatschappij is gericht op twee-verdieners en die raken snel overbelast. Misschien moeten we gewoon allemaal een tientje per maand betalen om de problemen in de professionele zorg op te lossen.'

Telmo, 14 jaar

■ 'Natuurlijk zal ik voor mijn moeder zorgen als zij ziek is, dat is mijn verantwoordelijkheid. Zij heeft ook voor mij gezorgd. En als ik iets heel belangrijks te doen heb, dan zal ik dat even niet kunnen doen.'

Michiel Thissen, Humanitas Denktank

■ 'Morele plicht is een verouderd begrip aan het worden. Maar wie zal er later voor ons zorgen als wij oud zijn? Ik denk de gezondheidszorg en aanverwante hulpverlening. Het is te hopen dat die over twintig jaar nog voldoende beschikbaar is, maar de vooruitzichten zijn somber als ik kijk naar de huidige tendens. Het stimuleren van mantelzorg zou een oplossing kunnen zijn, maar dan moet wel de daarvoor benodigde moraal terugkomen.'

Ameli Viaux, district Zuid Humanitas

■ 'Een voorbeeld: mijn vader wordt ziek en heeft elke dag verzorging nodig. Ik kan hem in huis nemen en hem zelf verzorgen. Maar dat is een zware taak en ik vraag mij af of mijn leven eronder zal lijden. Ik kan ook alle zorg tegen betaling uitbesteden. Maar dat voelt niet prettig, want ik houd van mijn vader en dat wil ik tonen. Bovendien denk ik dat zorg geven verrijkend is voor mij.'

Michael Kerkhof, afdelingshoofd
Humanitas

■ 'Mantelzorg onvoorwaardelijk verplichtstellen lijkt mij het absolute failliet van de zorgzame samenleving in te luiden. Het komt neer op grenzeloos overvragen en schept onvermijdelijk een

■ **Zijn wij verplicht de zorg zelf ter hand te nemen, of besteden wij die uit?**

vergroting van de zorgbehoefte omdat mantelzorgers bij bosjes zullen afknappen. Het stimuleren van mantelzorg is bovendien overbodig. Meer dan 80 procent van alle zorg in Nederland is mantelzorg. Mensen zijn dus veel zorgzamer dan wordt verondersteld. Recht op zorg lijkt fraai, maar is alleen betekenisvol als het waar te maken is. Een verplichting tot mantelzorg kan alleen resultaat hebben als er rekening wordt gehouden met de rechten van mantelzorgers. Met hun recht op vrije tijd, hun recht op een eigen leven, hun recht op ondersteuning en bijstand van beroepshulpverleners, hun recht op tijd om een eigen inkomen te verdienen...'

Van Gerven, auteur van het SP-rapport over de zorgplicht van gemeenten, in Trouw

■ 'De zorgplicht van gemeenten staat in de Wet voorzieningen gehandicapten onvoldoende omschreven, waardoor sommige gemeenten hun verantwoordelijkheid ontlopen. Door deze wet kunnen ook ouderen gebruik maken van de voorzieningen voor gehandicapten. Maar het budget hiervoor is niet meegegroeid, terwijl het aantal gehandicapten toenam van 200.000 tot 400.000.'

■ 16 december

Inloopmiddag in Emmen voor jongeren van 15 tot 25 jaar die familie of vrienden hebben verloren door de dood. Plaats: kantoor Humanitas, Weerdingerstraat 221.

Meer informatie: Humanitas Emmen (Joke Rinsma), telefoon 0592 · 372 254 of Danny Schaart, telefoon 0592 · 252 226.

■ 1 januari

Start Internationale Jaar van Vrijwilligers

■ 14-18 januari

Wereld Vrijwilligers Conferentie. Kosten voor deelname: f 660,- per persoon en f 200,- per dag per persoon.

Meer informatie: www.volunteer.nl.

■ 19-21 januari

Beginnerscursussen uitvaartbegeleiding Humanistisch Verbond voor vrijwilligers.

Meer informatie: telefoon 020 · 521 9000 (Ingrid Ernsting, Wilma Reinders).

■ 19 januari

Nieuwjaarsbijeenkomst van humanistische organisaties in Utrecht vanaf 17.00 uur.

Meer informatie: Landelijk Bureau (Wanda van Doorne), telefoon 020 · 523 1100.

■ 18 januari

Inloopmiddag in Emmen voor jongeren van 15 tot 25 jaar die familie of vrienden hebben verloren door de dood. Plaats: kantoor Humanitas, Weerdingerstraat 221.

Meer informatie: Humanitas Emmen (Joke Rinsma), telefoon 0592 · 372 254 of Danny Schaart, telefoon 0592 · 252 226.

■ 2-4 februari

Beginnerscursussen uitvaartbegeleiding Humanistisch Verbond voor vrijwilligers.

Meer informatie: telefoon 020 · 521 9000 (Ingrid Ernsting, Wilma Reinders).

Zeilkamp

● Omdat mijn moeder gehandicapt is, gingen wij afgelopen zomer niet met het gezin op vakantie. Dat vond ik heel jammer, want op vakantie gaan vind ik heel leuk. Mijn moeder leest altijd het krantje van Humanitas. Daarin las zij over zeilkampen voor kinderen van 12 tot en met 16 jaar. Mijn moeder kwam naar mij toe om het te laten lezen. Eerst leek het mij niet zo leuk, maar later leek het mij toch wel wat, omdat een vriendin van mij ook wel mee wilde. Dus gaf mijn moeder mij en mijn vriendin op. Een paar weken later kregen wij bericht over wat wij mee moesten nemen en wanneer wij zouden vertrekken. Wij zouden vertrekken bij Jachthaven Ottohome in Heeg. Zo gingen mijn vriendin en ik daar een week later naar toe. Zodra wij uit de auto stapten, kwam er een begeleider op ons af. Die zei waar wij onze tassen moesten neerleggen en wat wij in het bootje bij de hand moesten hebben. Zoals een regenpak voor als het zou gaan regenen. Er waren veel begeleiders en veel kinderen. Wij moesten bij elkaar gaan zitten en maakten kennis met andere kinderen. Een half uur later vertrokken wij, drie

kinderen en twee begeleiders in een bootje. Van 11.00 tot 13.00 uur vaarden wij, waarna wij aanmeerden bij een klein eiland om te eten. Daarna volgde een kennismakingsspel met flessen water. Een uur later vertrokken wij weer naar een ander eiland om te overnachten. Daar kwamen wij rond 17.00 uur aan. Je moest wel werken en de begeleiders konden streng zijn als het nodig was, maar zij waren over het algemeen toch wel heel aardig. De bootjes moesten worden leeggemaakt en goed schoongemaakt. Daarna gingen wij eten koken, ieder in het eigen groepje, op een klein gaspitje. Na het eten moesten wij afwassen. Toen alles klaar was, gingen wij spelletjes spelen met de hele groep. 's Avonds was er om een uur of negen een kampvuur dat bleef branden tot laat in de nacht. Dat was tof. Ondertussen hadden wij onze bedden klaargemaakt door zeil over onze boten te doen en de slaapzakken er onder te leggen. Zo zag de boot er uit als een tent. Er was één na-deel: je moest de volgende dag weer vroeg uit bed. Maar al met al was het toch een leuke week. Ik ben blij dat ik ben meegegaan.

Antje Eissens, 13 jaar

Colofon

Van Mens Tot Mens is het tijdschrift van Humanitas Nederlandse vereniging voor maatschappelijke dienstverlening en samenlevingsopbouw.

Adres Postbus 71 1000 AB Amsterdam

Telefoon 020 · 523 11 00

Fax 020 · 622 73 67

Internet www.humanitas.nl

E-mail redactie@humanitas.nl

Postgiro 582000

Abonnementen f 20,- per jaar

ISSN-nr. 0166-1124

Aanmelding en opzegging voor lidmaatschap schriftelijk bij het Landelijk Bureau van Humanitas, Postbus 71, 1000 AB, Amsterdam. Postgiro ledenadministratie 294050

Redactie Jacqueline Kenkel, Michael Kerkhof, Wendy Maas, Henk Vlamming

Medewerkers Ton van den Brink, Bamber Delder, Simon van der Goot, Omke Oudeman, Henk Thomas

Vormgeving Casper Klaasse, Hans Klootwijk

Illustratie Majel

Foto omslag Henk Thomas

Druk Boom Planeta

Foto: Henk Thomas

In memoriam

Veel mensen nemen aan het eind van het jaar de tijd om hun dierbaren te herdenken. Ook het bestuur en de directie van de vereniging Humanitas staat in december stil bij alle dierbaren die we missen maar aan wie we in grote dankbaarheid terugdenken omdat ze ons nog steeds inspireren en motiveren bij ons werk.

Daarbij denken we met name aan Aad van Oosten, voormalig lid van het hoofdbestuur van Humanitas en directeur van het Landelijk Bureau. Hij is jarenlang met grote inzet verbonden geweest aan Humanitas en heeft veel bijgedragen aan de opbouw en verdere ontwikkeling van de vereniging. Ook na zijn pensionering is hij actief gebleven voor Humanitas.

Daarnaast hebben wij afscheid genomen van August David Belinfante, voormalig voorzitter van Humanitas, Hillie Ensink, voorzitter van de afdeling Almere/Zeevolde en de jarenlange vrijwilliger Dolf Peper.

In de afdelingen zijn nog anderen waarvan Humanitas afscheid heeft genomen. Mensen die, allemaal op hun eigen manier, Humanitas maakten tot wat de vereniging nu is.

Bestuur en directie van Humanitas

Humanitas?

Dat is Margreeth van Gorkum.

Margreeth van Gorkum (35) is vrijwilliger bij Humanitas. En dat kun je zijn op vele manieren. Bij Margreeth is het de begeleiding van een man met een lichte verstandelijke handicap. De normaalste zaak van de wereld, vindt ze.

In het gewone leven is Van Gorkum directiesecretaresse bij de Nationale Ombudsman. In haar vrijwilligersleven werkt ze bij de Humanitas-stichting DMH (Dienstverlening voor Mensen met een Handicap). Eén avond per twee weken (soms eenmaal per week 'als het nodig is'). Ze bezoekt dan een verstandelijk gehandicapte man. 'Ik doe heel eenvoudige dingen, zoals post lezen en doornemen. Vooral officiële brieven, daar wordt-ie zenuwachtig van. Of laten zien hoe je een stofzuigerzak verwisselt.' Applaus hoeft ze niet. 'Is het zo bijzonder dan, om je voor een ander in te zetten? Deze man kan trouwens meer dan hij denkt, maar hij heeft gewoon een steuntje nodig. En dat steuntje ben ik. Ach, je doet gewoon wat je moet doen. Meer is het niet.'

Vrijwilliger zijn bij Humanitas kan op veel manieren. En we hebben ze keihard nodig, vrijwilligers. Dus als u denkt ook wat van uw tijd en expertise af te kunnen staan, bel dan! En als u geen vrijwilliger kunt of wilt worden, zijn wij ook ontzettend blij met uw lidmaatschap van Humanitas. Voor f 37,50 per jaar. Telefoon 0900 - 486 264 827 ofwel 0900 - HUMANITAS (35 ct/min.). Of bezoek onze website: www.humanitas.nl.

Doen wat je moet doen.

Humanitas